

LA PAPALLONA MANDROSA

Hi havia una vegada una papallona que era molt mandrosa. Un dia les seves companyes la cridaven per anar a xuclar mel de les flors i la papallona no hi volia anar, i les seves companyes hi van anar sense ella. Després, la papallona tenia gana i va anar a una flor i va xuclar mel, i resulta que allà hi havia una vespa i la papallona tenia por i se'n va anar a una altra flor.

Adrià Parramon Montes - 1r A

LA FILLETA DE LA MARIETA

Fa molts i molts anys una marieta havia de tenir una filla. Ella i el papa estaven molt il·lusionats. La marieta va anar al metge i el metge li va dir: "Et naixerà el nou d'octubre". Havia de néixer i no va néixer i la marieta ben espantada es va asseure al sofà i se la va trobar.

Judit Donada Oliu - 1r B

MARIETA

Hi havia una vegada una marieta que vivia a prop d'un riu. Però, un dia el riu es va quedar sec i després la marieta es va quedar sense aigua. La pobra marieta no sabia què fer. De cop se li va acudir una idea i se'n va anar a viure a un altre lloc. I després ja va tenir aigua. Conte contat ja s'ha acabat.

Ivet Aligué - 1r C

EL POLLET

Hi havia una vegada una gallina molt rodoneta que va posar sis ous, dels que van néixer sis pollets blanquets i petitets. Un dia van sortir a jugar per la gespa, i un grup de nens que jugaven a pilota no es van donar compte i van trepitjar un pollet i li van trencar una poteta. Un nen del grup se'l va emportar a casa seva per curar-li la poteta. Però mentre la seva mare i els seus germans el buscaven pel camp, la mare del nen l'havia curat. El va posar a terra per veure si ja podia caminar, ja estava bé i li van donar menjar. Mentrestant, la seva mare el seguia buscant pel

camp. La mare i el nen van tornar el pollet a la gallineta rodoneta i als seus cinc germans.

Paula Maicas – 2n A

LA PEDRETA MÀGICA

Fa molt de temps una pedreta feia màgia i un nen la va agafar. La va llençar al riu i aquella pedreta es va posar trista, després un peix se la va menjar i la pedreta no sabia què fer. Un dia, el nen va anar a pescar amb el seu pare i van pescar un peix molt gran i a dins hi havia la pedreta. El nen la va agafar i la va tornar vora el riu. Va passar un temps i el nen i la pedreta es van fer amics i cada dia s'ajudaven, no es barallaven ni es pegaven un a l'altre. El nen li demanava favors a la pedreta i la pedreta els feia realitat. Un dia el nen se'n va anar de vacances i la pedreta es va posar trista i no es van veure mai més perquè la pedreta es va morir. Vet aquí un gos, vet aquí un gat el conte ja s'ha fos.

Naima Bouzagou – 2n B

UNA LLAGOSTA QUE NO SABIA SALTAR

Hi havia una vegada una llagosta que tenia un problema, que no sabia saltar i tothom se'n reia, però a ell tan li feia que se'n riguessin. Però, un dia es va enfadar i li va anar a dir a la seva mare i li va dir la mare: "Ja t'ho diré quan siguis més gran". Després, se'n va anar amb el pare i li va dir el mateix i se'n va anar amb el seu amic a jugar i li va dir: "Saps per què no sé saltar?" i li va dir: "No ho sé". La llagosta es va posar a plorar i va tornar a casa plorant i la mare al veure-la plorar li va dir: "Què et passa?" i li va dir: "Es que ningú em diu perquè no sé saltar". "Perquè ets de diferent raça" li va dir la mare i la llagosta va parar de plorar i ara que ja ho sap li va explicar al seu amic.

Judit Bosch - 2n C